

Nr 176

Av fru Segerstedt Wiberg, *angående behandlingen i riksdagen av framställning från riksdagens verk.*

De frågor vilka bliva föremål för beslut av riksdagen väckas i regel antingen genom propositioner eller motioner. Det finns emellertid ytterligare en grupp av ärenden, som kunna föranleda riksdagsbeslut, nämligen framställningar från något riksdagens verk. Bestämmelser angående dessa ärenden saknades tidigare helt. År 1948 infördes emellertid i riksdagsordningen och riksdagsstadgan regler angående väckande av motion som föranledes av framställning från något riksdagens verk. År 1954 ändrades dessa regler så att de kommo i bättre överensstämmelse med vad som gäller angående av proposition föranledda motioner. Alltjämt saknas emellertid i vissa hänseenden föreskrifter angående ifrågavarande grupp av ärenden, något som kan föranleda en ur riksdagens synpunkt olämplig särbehandling. Under det att propositioner och motioner jämlikt riksdagsordningen § 58 av vederbörande kammare hänvisas till det utskott kammaren anser böra förbereda ärendet, kunna sålunda framställningar från riksdagens verk ingivas direkt till ett utskott. Därest sedan motion väckes i anledning av framställningen och kammaren — såsom i praktiken inträffat — anser motionen böra hänvisas till annat utskott än det, varest framställningen ingivits, kan onödigt dubbelarbete bliva följden.

På grund av det ovan anförda hemställes,

att riksdagen ville besluta sådana ändrade föreskrifter, att även sådana framställningar från något riksdagens verk, som kunna föranleda beslut av riksdagen, komma att hänvisas till det utskott, vederbörande kammare anser böra bereda ärendet, samt att konstitutionsutskottet måtte utarbeta härför erforderlig författningstext.

Stockholm den 25 januari 1961

Ingrid Segerstedt Wiberg